

א"י חריו!"

בקריאה צה"לית מפורסמת זו הסי- תער ביום השבת סרן קובי אל סימטות הקסבה של שכם. אולם אחרי לא היו חיילים. הכות שרץ אחרי הקצין היה על טהרת העיתונאים.

מראה יוצא-דופן זה התרחש לנגד עיניהם של מאות מתושבי שכם, שהתקהלו במקום וצפו בתימהון במתרחש.

אל מול הכוח המסתער עמדו צעירים פלסטיניים, אשר ידו לעבר קובי מטר- אבנים. צוותי-טלוויזיה וצלמיי-עיתונות מכל רחבי העולם, שנצמדו לסרן הנועז, מצאו עצמם לפתע בלב ליבה של הפצצת-האבנים. למולם הגנו עליהם גוגני החנויות, המציר לים על סימטות השוק.

בשלב זה יכלו אנשי-התיקשורת ללמוד פרק בהילכות לחימה בשטח בנוי. הם חיקו את מפקדם, שהתקדם בנשק דרוך, צמוד לקירות הקסבה. הצעירים נסוגו, כשהם ממשיכים בידידי האבנים. קומנדרי-היתור נאים עקב אחריהם מפינה אחת לשנייה. הסימטות היו אפופות עדיין בגאוו, מריי מונים שהושלכו קודם לכן על-ידי הצבא.

לפתע הופיעה מאחור קבוצה נוספת של מידיי-אבנים. קובי ומלווי מוצאו עצמם לכודים בין הפטיש לסדן. צעקות של "פליס טין ערבייה" הידהדו מכל עבר, בליווי קולות האבנים הנוחתות.

את המצב הציל המאבטח הצמוד של צוות הטלוויזיה הישראלית, החמוש בטורי, שנשארו מאחור. נוכחותו שם הרגיעה את מי שניסו להתקיף מכיוון זה.

ואז קרה מה שהיה כימעט ודאי שיקרה: קובי, שרץ ללא קסדה, נפגע מאבן בראשו. למזלו החטיאה אותו אבן נוספת, גדולה בהרבה מקודמתה. הוא פתח במנוסה פרי אית, והפקיר את "חייליו" מאחור. העיתור נאים, שהבינו לפתע כי נשארו לבדם מול המפגינים, נסוגו באופן לא-פחות נמרץ. ואילו מידיי האבנים, שהבחינו כי רודפיהם נמלטים, שינו כיוון והתחילו לרדוף אחרי הקצין ומלווייו. המרדף הסתיים בכיכר- השוען, ביציאה מן הקסבה, שם המתניו

שכם

הקרב על הקסבה

שם ידו מתוך הסימטות אבנים לעבר הר צבא. מולם עמדו חיילי-המימשל בסיוע כוחות צנחנים. נגמ"שים ("זלדות") סיירו בהובות העיר המורדת ללא הפסק. יחס משפיל הופגן גם כלפי התושבים שלא לקחו חלק בהתקוממויות. כוחות- הצבא עצרו צעירים שעברו בסביבה לתור מם, והכריחו אותם לאסוף את האבנים מן הכביש. כדי לפנות את מצבורי האבנים עצרו החיילים כלירכב מיסחריים והכריחו את נהגיהם להעמיס על ריכבם את הר אבנים. בתחילתו של כל מיבצע פיגוי כזה רוכזו פועלי-הכפייה במסדר תעודות- זהות, שנלקחו מהם עד לגמר העבודה.

פיגוי האבנים בוצע תוך צעקות ודברי- עלבון מפי החיילים. איש מישמר-הגבול אדום-שיער, דרך בכוח על רגלו של אחד הצעירים שהתרחשל בעבודתו. "עשיתי את זה בלי כוונה, וחייך מזה רק ככה הם מבינים", השיב לשאלות עיתונאים, שהבי חינו במעשה. הצעירים המושפלים ביצעו את המשימה הבלתי-מוזמנת, ומיהרו להסי- תלק מהמקום אחרי שקיבלו את תעודותיהם בחזרה.

בעיר התקיימה שביתת-המיסחר במלואה. הצבא הכריח בעלי-חנויות לפתוח את עיסי- קיהם, והם חזרו ונסגרו שוב בהסתלק החיילים. כשהשתררה הפוגה במילחמת הרימונים באבנים, התחילו החיילים לפרוק את מנעולי-החנויות בעזרת מיספרי-פלדה. עד מהרה הצטברה באחד הגיפים הצבאיים ערימת מנעולים שבורים. לפי עדותו של ראשי-העיריה המודח, בסאם אל-שכעה, נוהג המימשל, מסיבה בלתי-ברורה, לזרוק את המנעולים מול פתח ביתו.

"בוגדים!"

קוויזלונגים!"

ה סימטות הסבוכות של הקסבה מני- עו מן הצבא ללכוד את מידיי-האבנים. כתחליף נתפס באחד הרחובות הסמוכים ילד כבן עשר, שהואשם בידידי אבן. הוא הועלה לגיפ והובל למעצר. "זה חומר טוב למידע", הסביר אחד מאנשי-מישמר-

קובי, שהיה מפקד כוחי-הפעולה במקום. הירבה להתלוצץ ולהתבדח, ונראה היה שהוא שואב הנאה מרובה מן ההתנגשויות עם בני-העיר. הוא החליט לבצע את הר- ראתו של אריק מעל ומעבר למצופה, ובהוד- דמנות זו גם להפגין את כושר-מנהיגותו. "מדוע שרק הטלוויזיה הישראלית תיכנס?" השיב לבקשתו של יערי. "בואו כולם! אחרי!"

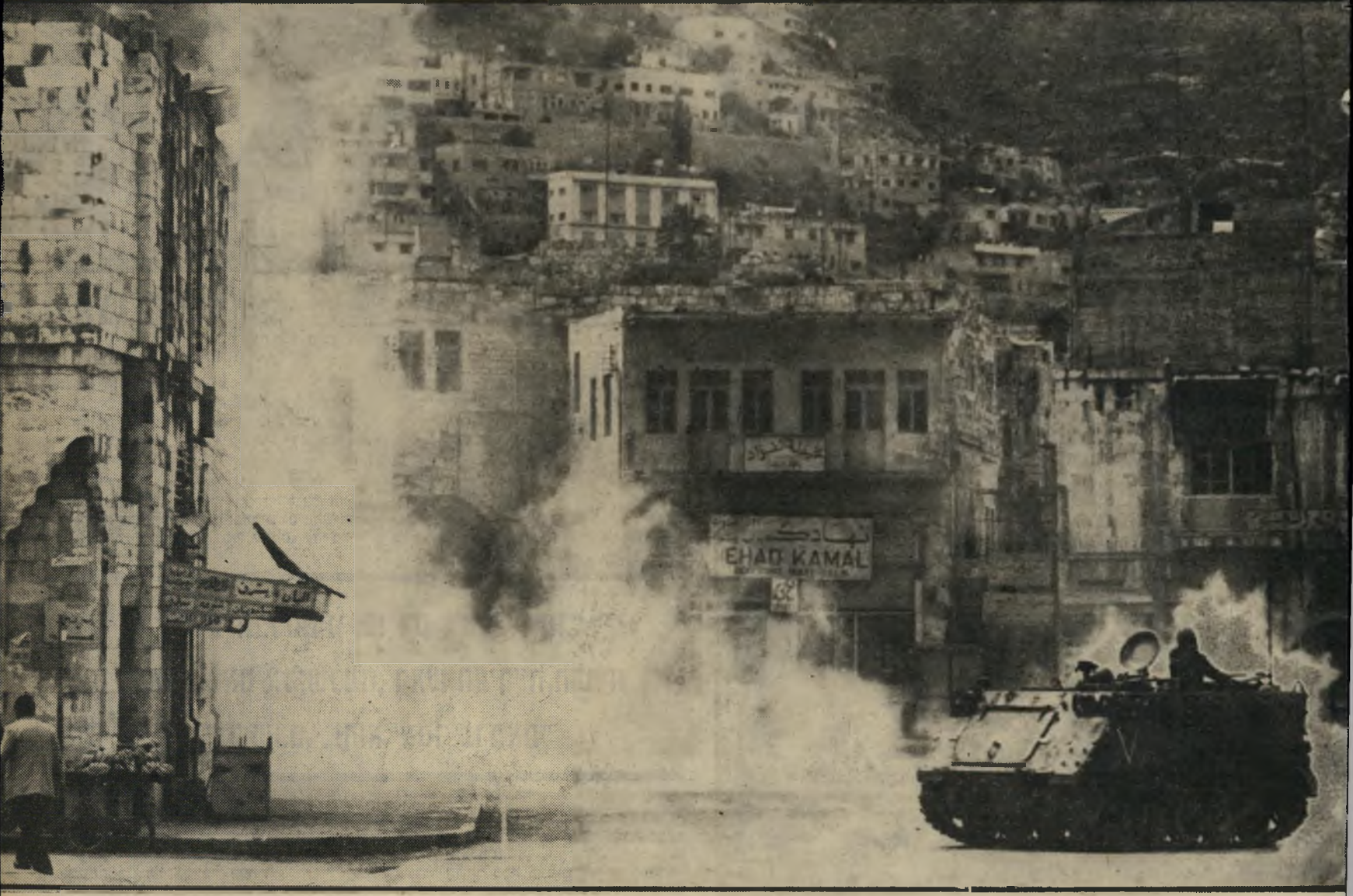
בניגוד לשיפור ביחס כלפי העיתונאים, עמדה הפעילות כלפי התושבים. אנשי מישי- מרי-הגבול ירו עשרות רימוני-גאז ישירות אל תוך קהלי-המפגינים. פגיעה ישירה של רימון כזה בראש עשויה להיות קטלנית. כפי שהוכח בשבוע שעבר בבית-הלחם (העולם הזה 2325). המתקוממים, שהתבצרו בתוך הקסבה, התקדמו מפעם לפעם לעבר כיכר-השוען,

כוחות-צבא, שהבריחו את הצעירים, באמי- צעות רימוני-גאז. חזרה לעומק השוק.

"בואו כולם!"

אחרי!"

ה אירוע הכתתי-שינרתי החל כא- שר. אהוד יערי, כתב הטלוויזיה הישר- ראלית (ראה שידור) ביקש מסרן קובי לאפשר לציוותו לצלם בתוך הקסבה. באור- תו בוקר פתחו כוחות-הביטחון במדיניות חדשה כלפי אמצעי-התיקשורת. שרי-הביי- טחון, אריאל שרון, ציווה לאפשר לכלי- התיקשורת לפעול בחופשיות. הוראה זו הוצאה בעיקבות הביקורת שנמתחה בעולם על יחס השילטונות לעיתונאים בשטחים הכבושים.

הביטחון, שחנו בכיכר, החיילים יירו לעבר המפגינים רימוני גאז מדמיע. הסימטות הסבוכות של הקסבה היקשו על הצבא ללכוד את מידיי האבנים. בעיר התקיימה שביתת- מיסחס מלאה. התושבים התגודדו ברחובות, שבהם פיטרלו נגמ"שים חורקי

בכיכר השוען בשכם, מול הכניסה לקסבה, השוק העתיק של העיר, שבתוכו התבצרו הצעירים המתקוממים. הם התקדמו מדי פעם לעבר הכניסה ויידו משם אבנים לעבר כוחות-

נגליי'ש ועשן הגאז